

opusdei.org

„Duch pracy ludzkiej”

Autor: Stefan kardynał
Wyszyński. Wydawca:
Wydawnictwo im. Stefana
Kardynała Wyszyńskiego SOLI
DEO

26-08-2021

„Duch pracy ludzkiej” przedstawia chrześcijański pogląd na pracę. Autor opisuje, jak dzięki pracy tworzą się wielorakie więzi społeczne, jak świadome i sumienne realizowanie obowiązków zawodowych łączy ludzi. Takie ukazanie działań

ludzkich, w myśl zasad katolickiej nauki społecznej, wskazuje, że praca jest – zaraz po rodzinie – najważniejszą więzią społeczną. Prawdy teologiczne sąsiadują tu z myśleniem ekonomicznym, ustawodawstwo społeczne z etyką, opieka społeczna z higieną pracy. Pracodawcy, zwierzchnicy i podwładni odnajdą w publikacji rozważania na temat skuteczności pracy i wartości, jakimi powinni kierować się, pełniąc różne funkcje.

Autor przypomina ponadto, że praca jest szkołą cnót, uczy przyjmowania trudu, staje się nawet doświadczeniem mistycznym, gdy jest modlitwą, wpatzeniem w Boga, rozmową z Nim. Dobrze wykonana, daje radość, która wypływa z przekonania, że człowiek uczestniczy w wielkim dziele stwarzania świata. W ten sposób następuje uświęcenie życia zawodowego przez pracę,

uświęcenie doczesności, prymat ducha nad materią.

Stron: 208

Oprawa: twarda

Rok wydania: 2020

Cena: 35,00 zł

Praca dla miłości Boga jest uczestnictwem człowieka nie tylko w dziele stworzenia, ale i w dziele odkupienia naszego. W każdej bowiem pracy doznajemy trudu i ciężaru, który możemy oddać Bogu jako miarę naszego zadośćuczynienia za winy ludzkie. Trud pracy płynie z zakłócenia przez grzech pierworodny rozumu i woli, które opierają się prawom błogosławionej pracy. [...]

Praca bez miłości nie zdoła odkupić z win człowieka. Czy tedy jecie, czy pijecie, czy co innego czynicie,

wszystko na chwałę Bożą czyńcie [1 Kor 10,31]. Najmniejszy czyn może być uświęcony przez intencję, może stać się zasługą i przynieść odkupienie, jeśli za motyw służy mu miłość Boga. I przeciwnie – praca duchowa, wewnętrzna, modlitwa sama bez miłości staje się materialna i pogańska. Takie są tajemnice miłości, która przez sprawy doczesne wiedzie nas ku Bogu.

[...]

Ale co zrobić, gdy jest nadmiar pracy? Jak przymnożyć czasu, gdy Bóg stworzył dzień zbyt krótki, a noc za długą? Oto trudność do rozwiązania.

Znajdujemy je raczej w wewnętrznej postawie człowieka. Miejsce na czas pracy tkwi w człowieku samym.

Chodzi o uporządkowanie naszej wewnętrznej postawy psychicznej w pracy. Musimy sobie powiedzieć: „Czyń to, co czynisz”. Należy unikać rozdwojenia czynności, aby uczynki

nasze były pełne przed Bogiem. Nakaz skupienia w pracy.

Praca często jest mało wydajna dlatego, że nie posiadamy sztuki skupienia się w pracy, brak jest porządku w myślach i w wykonaniu. Trzeba więc podnieść wydajność wewnętrzną. Wiele zła i braku czasu płynie z nieładu wewnętrznego.

Stąd nakaz – unikać rozdwojenia wewnętrznego, unikać rozproszeń. Zagadnienia „braku czasu” nie rozwiąże się przez pośpiech, lecz przez spokój. Zdobywać się na spokój w pracy. Rozproszony pośpiech przymnaża tylko pracy. Zacząć więc należy od porządkowania naszej wewnętrznej postawy duchowej.

Ale doniosła jest i nasza organizacja fizyczna, planowość pracy, która też przymnoży czasu. To są już szczegóły, w które wchodzi kierownicy pracy.

[...]

*Skąd płyną radości w pracy ludzkiej?
Bóg chciał, aby człowiek sam był
twórcą swego dobrobytu.*

*Pozbawiając człowieka gotowych
narzędzi pracy, obdarzył go
najcenniejszym darem – rozumem i
dłońmi. Właśnie tutaj wytryska
źródło wszelkich naszych radości w
pracy. Dzięki swym zdolnościom
mamy możliwość nieustannego
ulepszania, zmieniania własnych
narzędzi pracy, uduchowienia całej
pracy ludzkiej, każdej, najniższej
nawet posługi.*

*Każda praca uczciwa kończy się
ostatecznie po największym nawet
trudzie jakąś radością.*

*Stąd płynie wielka godność człowieka
pracującego z Bogiem, niezwykła
dostojność jego pracy – jest to
współpraca między człowiekiem a
Bogiem i w radościach, i smutkach.
Jest to praca modlitwy, uwielbienia i
miłości Boga.*

*Jako taka staje się ona dla nas
źródłem nowej wielkiej radości: z
zaszczytnego powołania i
wyniesienia, z poczucia tego działania
„ręka w rękę” ze Stwórcą, z łaski
stanu płynącej obficie na prace
ludzkie, z łaski uczynkowej przydatnej
jako dobry duch wszystkim naszym
wysiłkom, trudom i pracom.*

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/article/duch-pracy-ludzkiej/](https://opusdei.org/pl-pl/article/duch-pracy-ludzkiej/)
(22-03-2026)